

18/3/1969

קרית מוצקין

בית הספר הממלכתי
"אחדות"

קרית מוצקין - חיפה
ת.ד. 11 סלפון 73379

אהבתי מאוד
יחסים

הוא ^{ע"י} הלואי נא לקבל את הסוף

מברג - הולדנס דביג - ספינקא, ללא

א/רצוי אעמתי הקצרה אפש חלק
מאשר, כאלו אמרתי לך, תראו ע' ולמדינתו.

אולי עכשיו אתה אתה טרם נחמתן דלי יאמן

אלך

דבליה רב

אמנואל

ניבנו

בטאון חברת הילדים
 בב"ס "אחדות"

מחבר

דבר המערכת.

שלום חבריא,

נוהגים היינו לאמר: "משנכנס אדר - מרבית בשמחה", רצינו, ואף התכווננו לחוג את חג הפורים בשמחה רבתי בביה"ס, אלא טעותו של ראש המטלה פר לוי אשכול ז"ל השבית כל שמחה מלבנו.

הדים לדמותו של ראש הממשלה נשמע מעל גבי העתון. חדש אדר עומד הטנה בסימן עצב וטכול. שמענו בצער על הרוגי עירק, שניתלו בחוצות בגדה, על מצוף הצוללת "דקר" שנמצא דפח'י מחדש את הפצע שעדיין לא הגליר, וכן עדים אנו יום ליום לתקריות בגבולות, התנקטויות של חבלנים המנסים לקעקע את מה שהצלחנו ליצור בעמל כה רב חיי יום פעילים ורגילים. מטבת הגבורה לא חמה בישראל: מאז גבורי הל-חי נמטכת טלטלת המאבק והגבורה, ובחורינו אינם מכזיבים לעולם: לא בגבולות - בטמירה על היטובים, ואף לא בהגנה על מטוסינו האזרחיים הממריאים מסדות העופה כרחבי העולם.

כן, יש לנו על פי לסמוך, יש הדואגים לכן, טובכותם נוכל לשבת וללמד בהטקט ובביטחה. ואנו, אכן, עושים זאת. אנו חרדים להם, לכל היהודים באשר הם טס, לכל החילים העושים עבודה עצומה בטמירת בטחוננו, מה שנותר לנו לעטות. הוא לקוות לעתיד טוב יותר, רגוע יותר. ואם לכאורה מלחמת שטת הימים נעטתה כבר נחלת ההסטוריה, הרי יש בינינו, שעדיין לא טכחו מוראוחיה והביעו דברם בכתב מעל גבי עתון זה.

המזורים שנכללים ב"ניבנו" הם:

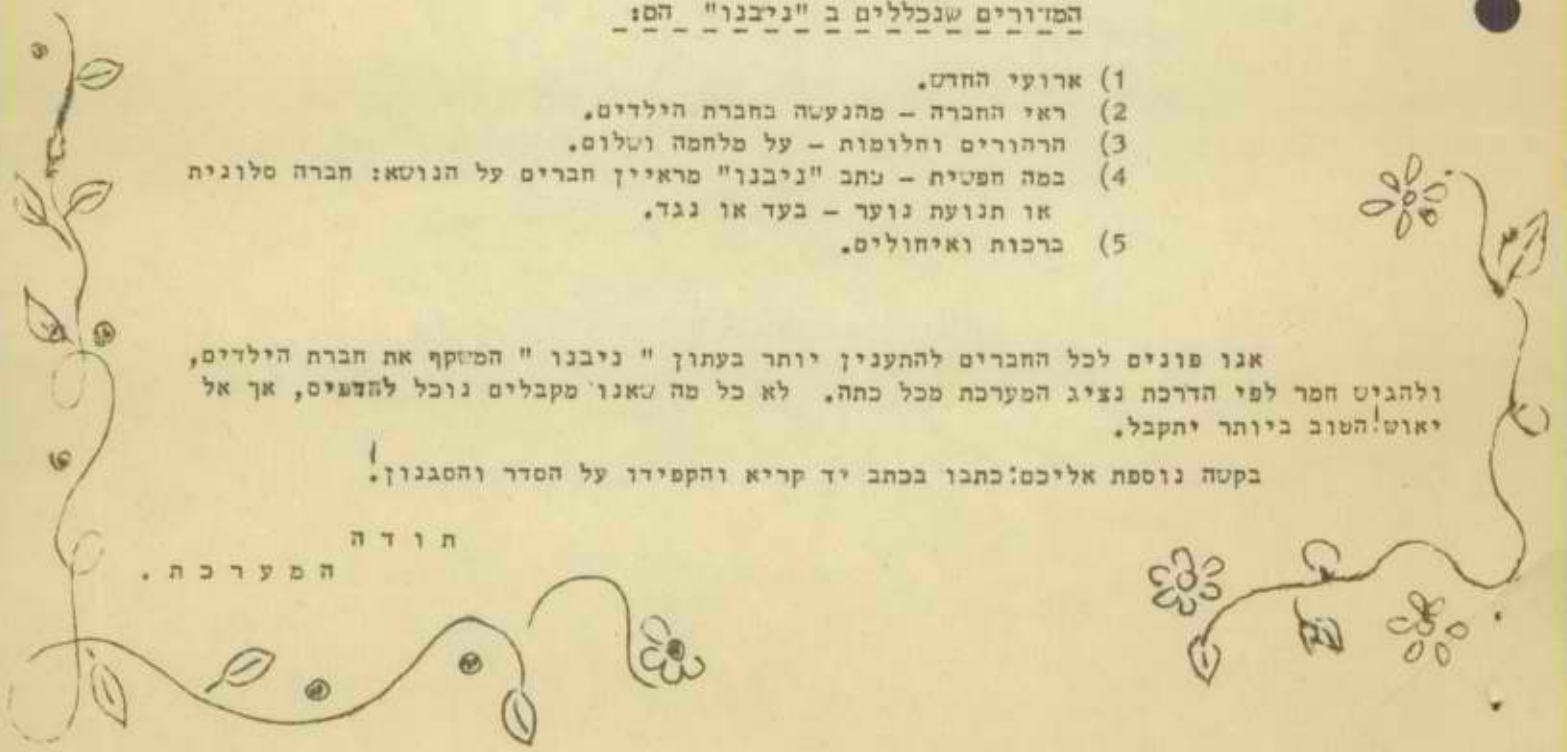
- (1) ארועי החדש.
- (2) ראי החכרה - מהנעטה בחברת הילדים.
- (3) הרהורים וחלומות - על מלחמה ושלום.
- (4) במה הפטית - עתב "ניבנו" מראיין חברים על הנושא: חברה סלונית או תנועת נוער - בעד או נגד.
- (5) ברכות ואיחולים.

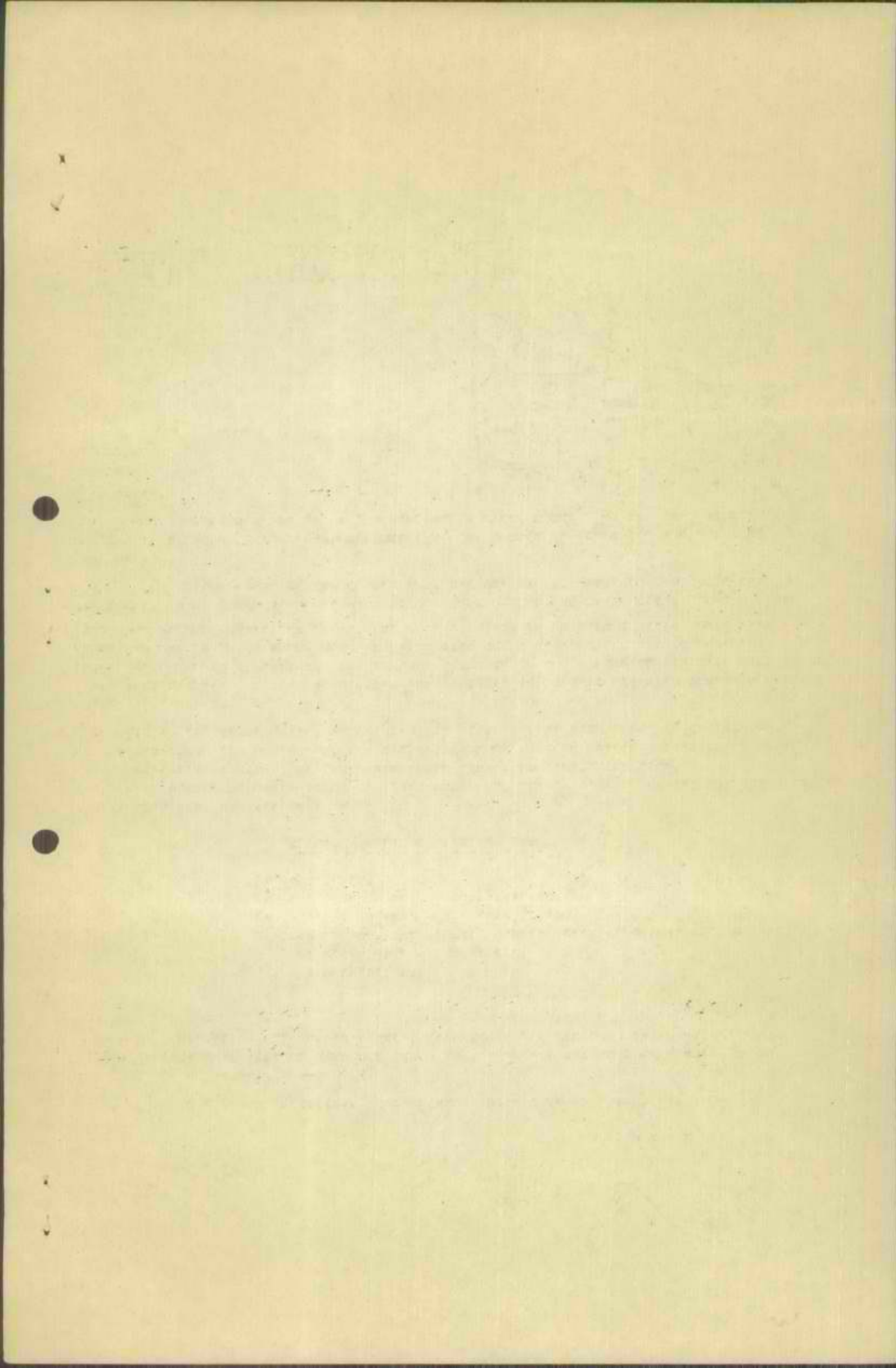
אנו פונים לכל החברים להתעניין יותר בעתון "ניבנו" המטקף את חברת הילדים, ולהגיש חמר לפי הדרכת נציג המערכת מכל כחה. לא כל מה שאנו מקבלים נוכל להדפיס, אך אל יאוש! הטוב ביותר יחקבל.

בקטה נוספת אליכם: כתבו בכתב יד קריא והקפידו על הסדר והסגנון.

תודה

המערכת.

התאחדות

לוי אשכול

לוי אשכול איננו, נפל על מספרו. התקף הלב שהתקף ב-3 בפברואר הועלם מעיני הצבור, והוא המטיף לעמוד ליד הגה המדינה באווירה של מחה ללא תקדים כטעניני חוץ ובסחון חמורים, ומטבר פנימי בעקבות ראיון "ניוזוויק" חובקים ממנו מחה נפטי ופיזי, שהוא מעל לכוחו, לאחר שנחרופפה בריאותו בחדשים האחרונים. לוי אשכול (טקולניק) נולד באורטובו ליד קייב טבאוקראינה ב-28 באוקטובר 1895. אביו יוסף, היה סוחר וחוכר יערות ושחנות, וניהל מסק חקלאי קטן.

בגמנסיה העברית בוויילנה האטרף לתנועת "צעירי ציון", ובשנת 1914 עלה לארץ ישראל מצויד בהמלצה, טקבל בוויילנה מיוסף שפרינצק, שהביע לעיר זו בטרות צבור הפועלים מארץ ישראל.

החל את פעולתו בעבודה חקלאית במחנה הקנה והתנסה בקדחת. יותר מאוחר השתתף ביסוד קבוצת עבודה, שחבריה נשלחו לכבוט את הקרקע בעטרות ובקריה ענבים. ב-1918 התנדב לגדוד העברי, ואחרי שנתיים חזר לעבודה חקלאית ולעסקנות בצבור הפועלים. לוי אשכול השתקע בדרגניה, בתקופת שנות היה מזכיר מועצת פועלי תל אביב - יפו, וחבר הוועד הפועל של הסתדרות העובדים הכללית. שלט שנים נהל בברלין בימי הנאצי את המאלקה להתייטבות במטרד הארץ ישראלי. השתתף ביסודן ונהולן של החברות "ניר" "סקורות" "טכונן עמידר". היה מפעילי ההגנה מראשיתה, ובראשית קיומה של מדינת ישראל היה מנכ"ל מטרד הבסחון. בשנת 1951 מונה לשר החקלאות, מ-1963 - 1952 טמט טר אוצר ומשנת 1963 היה ראש ממטלה וטר בסחון.

הוא עמד ליד ההגה ולידו נפל, ל לוי אשכול נכון דף בהסתוריה החדטה של עם ישראל ומדינת ישראל.

בהיותו ראש ממטלה יצאה ישראל למלחמת חיים ומוח וניצחה, גבולותיה נרחבו, ירוטלים נתאחדה והעם היוטב במדינה ניצל ממלחמת טמר. עם עלותו על כס ראש הממטלה ידע ליצור אווירה חדטה בחיינו המדיניים והצבוריים ובעה מטבר ידע גם לוותר על כהונה טר הבסחון וגם להקים את ממטלה הליכוד ולקיימה.

אשכול לא היה טיפוס של מנהיג תקיף, אלא מנהיג מטיפוס אבהי עממי, וכזה ייחרת זכרו כלב העם.

אבל כבוד ירד על העם והמדינה.

ענת כ' - כחה ח"4.

לוי אשכול ז"ל (עם התקבל הטכועה על מוחו)

רצית בשבילנו להטיג את הלום
ולהראות לעולם, לעולם כולו,
כי בפינה מרוחקת אי שם בתבל
ישנה ארץ קסנה ושמה י ט ר א ל
אך את שאיפתך, היקר, הנערץ באדם
לא זכית לראות
ולבך נדט .....

אבדת לנו לחמיד, לנצח
אך אנו לעולם לא נשכחך
יקר היית בשבילנו חמיד
רע לנו וגם ידיד.

איך מילים לתאר את אבלינו
קשה להביע את רחשי לבנו
וכשנעמד ליד קברך רכוני ראשנים
נרבישו כי עימנו עומדים אלפי אנשים.

נארה פ' - כחה ז"3

במלאה טבעה למסירתו של ראש הממשלה שלחה חברת הילדים מכתב תנחומין לגב' אסכול תכל"א

וזזה תוכנו:

לכבוד
הגב' מרים אסכול
אשת ראש הממשלה מר לוי אסכול ז"ל.

גברת נכבדה,

בצעד וביגון רב ספענו על פטירתו של בעלך ראש ממלחנו.
אנו עם כל בית ישראל אבלים ומתיחדים עם זכרו של בעלך הדגול.
אנו כסוך מרגישים את רגש היחסות, טנחה כמהלומה בטבוע זה
על כולנו.
ראש הממשלה הפנוח ייזכר לעד כמנהיג מסור לעם ולמדינה.

בטם חברת הילדים
בבית"ס הממלכתי "אחדות"
קריית מוצקין.

דיון בכחה לאחר החליות בעירק.

- ט - מדוע קרה הדבר דוקא בעירק, ומדוע ניהלו יהודים וערבים יחדיו ?
- ח - הסיבה העיקרית: הטלטון התחלף. בין מדינות ערב קימה תחרות. כל מדינה טואפת להוכיח ליתר המדינות, שהיא המתאימה ביותר להיות מנהיגה לאחיותיה. המפסל החדש בעירק רצה להוכיח מה גדול כוחו. כמו כן רבים מתנגדיו של טלטון זה, ואבו-בכר רוצה לאלץ בכוח את אויבי מטטרו להכנע לו.
- ט - סיבה נוספת: הם בוטחים במרחק הגאוגרפי הרב המפריד בין עירק וישראל, ולכן, חוטכים הם, זרועו הארוכה של צה"ל לא הטיגם.
- ט - יחס העולם - איפה ואיפה. לאחר פעולת הגמול של צה"ל על טדה התעופה בבירות פתחו כולם מה גדול לגנותנו על הרס 15 מטוסים. היכן התגובה על הדם הרב הנשפך יום יום בישראל בעקבות התנקטויות הטרוריסטים?
- ח - קשה לחת על כך תשובה. המסקנה היא, שהעם היהודי היה ויהיה תמיד "הטעיר לעזאזל" ניטל עליו לסבל ולא להגיב - כך הורגל העולם.
- ט - פרטה אלי כהן ויחס הסורים אליו בהטוואה ליחס הטלטונות לחבלנים הנתפסים.
- ח - התעוררו ספיקות בכחה. יש תלמידים המגנים ככל החריפות את מעטם הברברי של הסורים. אך יש גם כאלה הרואים זאת באופן אובייקטיבי וטענתם: הרי אלי כהן היה מרגל, שהיה מקורב לכל צמרת הטלטון בסוריה, וידע כל סודותיהם וסודות המדינה. במידה מסוימת הם נקטו בו את מה שהיו צריכים לנקום בטרם הם על אשר נפלו בפח טטמן להם.
- ט - מאידך גיסא אין להבין כלל, מדוע מסרבים הסורים עד היום להחזיר את גופתו של אלי כהן ז"ל. בודאי חוטטים הם, שכל העולם יזדעזע מטיגלו את כל מסכה העינויים טעברו על אלי כהן ז"ל.
- ט - מדוע חלו טלטונות עירק גם מטלמים?
- ח - בודאי היו טטת הטלמים פוטטים או גנבים, טממילא יטכו בבית הסוהר טנים רבות - הם נבחרו לקרבן, כדי ל"טרוח את עיני העולם" וכדי להסוות על הנקם ביהודים, ואז יוכלו העירקים להתגונן ולומר, שהם דאגו רך ורק לטלום המולדת, ולכן לא הפלו בין מטלמי ליהודי.
- ט - לסכום: לא מטפיק, טנדע אנו את האמת המרה. צריך טכל העולם יזדעזע עמוקות, וכתוצאה מזה יטעל למען הוצאתם של יהודי ערב והבאתם לישראל. ומי יתן ונזכה לראות בקרבנו את כל היהודים הטללים והנענים ונוכל לפצותם על העוול המטוטך טנגרם להם.

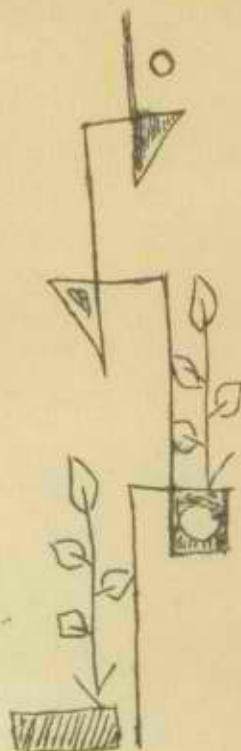
רטם : יצחק ק' - כחה ח"2.

הטעה הם שנפרדו מעלינו לעולמים.
 מעולם לא נטכה את אותם יהודים
 הטעה, טקבלו גזר דינם,
 אין חלונה בלבבם!
 רק למען ארצם!
 הטעה, טהלכו בלא ברכות פרידה
 בזויות פיהם מריחות נצפנה,
 וחוררים הם נפלו על מזבח המדינה
 לעיני "חיות המדבר" הם מצאו את מותם,
 לעיניים טרוטפות נקם רצה ודם,
 לעיניו של המון רוקד וצוהל
 טאינו יודע ומביין טעם חיים אמיתי.
 את הנעטה איך להטיב
 ואת ההרוגים לתחיה לא נוכל להקים
 זכרונם נחיה עמוק בלבנו
 ערך מפואר בתולדות עמנו.

גאון ב' - כחה ז' 2.

החקוות טחליתי, כטטמעי על מציאת המצוף של הצוללת "דקר".

הפצע טחגליד זה מכבר, נפתח מחדש. כן, טוב מעלים זכרונות על "דקר". קריין
 הרדיו הודיע: נמצא מצוף של הצוללת "דקר". כטטמעי הודעה זו, התרגשתי מאד. זיעה קרה
 כטחני, אבל בכל זאת, כטטמעה הידיעה, נתן מעט עידוד ותקווה, אולי? אלי בכל זאת תימצא
 הצוללת, טגורמה וגורל בניה לא ידוע לנו.

החקוות עדיין תלויות באויר, וכל העם ייסא תפילה למציאתה של הצוללת על בנינו היקרים.

חמר ב' - כחה ז' 1.

רשמית טהבקור לה- הרצל ביום האזכרה לצוללני "דקר"
 ולחילים נטקום קבורתם לא נודע.

ביום ג', ז' באדר, יצאנו מטלחה טבתי ספר אחדים בחיפה באוטובוס מיוחד לירושלים.
 מטעם בית ספרנו הטחפנו יונת ואנכי.

הנטיעה היתה ככל הנטיעות, וההיטה לא היתה טובה. ידעתי, כי נוסעת אני לא לטט טיול,
 אלא לטט ייצוג בית ספר במאורע גדול זה בטעה צהרים הגעתי לירושלים, להר הרצל.
 במקום נכחו אלופים וצוללנים טונים, חילים מכל הדרגות. בטעה 2.00 החל הטכס, כחה צוללנים עברה
 והגיע למקום, טבו נטאו את דבריהם הטר בגין ואב טכול. הכחה דגלה נטקה והטכס החל.
 בין הנואמים החבלט הרב גורן, טאמר, טיום זה, ז' באדר, הוא יום פטירתו של מטה רבנו, נקבע
 ליום אזכרת החללים. הרב אמר: אמנם טכינו חילים רבים, אך מספרם לעומת אבדות האויב מועט,
 6 חילים, טהוכם 5 טיסי חיל אויר, אברו טבולות האויב במלחמת טטה הימים, וטקום קבורתם לא
 נודע. 8 חילים נפלו במלחמת הקומטיות, ומקום קבורתם לא נודע. הרב סקר את פעולות צוללני "דקר"
 ואמר, כי היס היה אכזרי במיוחד והטביע זילת על 69 מלחיה. כן הוסיף, כי האויבים טחנכלים לנו,
 אך לא חצלה תקותם להטמידנו. הטר בגין יף הוא סקר את הצוללנים ואת פעולות העם באומרו,
 טכל אדם, אפילו אם הוא כגיל מבוגר, לעטא ייית למען טחרור הטטחים. אב טכול אמר קדיט,
 והמוזמנים והקרואים יצאו איט איט מבית הברות, נטסימני הדמעות עוד נטארו על פניהם.
 מבית הקברות יצאנו ליער התלם ד, טט עמונו. על אבדנה של הצוללת "דקר", ואף נטענו 69 עצים.
 נציגת בית ספרנו ויוטבת ראש יועצת התלם זיס, יונת כן, נטאה את דבריה בטט בחי הספר
 טטמחוז חיפה, ואף הגיטה למפקד חיל היס הנודה מהקק"ל והרי דבריה:

בני מטפחות צוללני "דקר" והמפקד!

יחד עם כל אזרחי הטיינה הודענונו: נתקבל הידיעה על העלמה של צוללת חיל היס "דקר".
 יחד עם כולם חרדנו לגרול ולגורל יונת ציוותה בימי החפוטיום הארוכיים, וכטאפסה
 התקווה והצוללת הוכרזה כטבודה, ירה יינו אבל ככד. עתה, לאחר טנה, כטהכריזה מועצת
 המורים למען הקרן הקיימת לישראל על טטיעת יער לזכר הגבורים צוללני "דקר", ידענו כי
 עכונה גדולה לנו להיות טוהפים למט על הנצחה זה. ידענו כי עצים אלה איך יגדלו
 וילבלבו כהרי ישראל ינציזו לעד א: זכרם של יורדי ים אמיצים, צוללני "דקר", טחקריבו את
 חייהם להגנת המולדת.

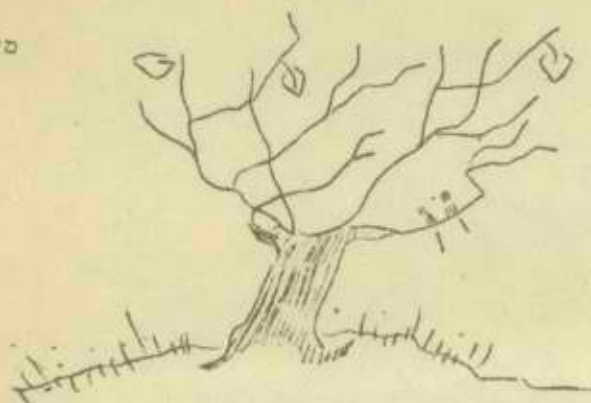
אמונתנו עזה, כי קרבנם לא היה טוא, זכרם יעמוד חמיד לנגד עינינו, ונטאף להיות ראויים לזכרם, כדי להמטיך בדרכם כבוני הארץ ומגיניה.

בטט תלמידי בתי הספר שבמחוז חיפה אני מוסרת לך את התעודה על נטיעת יער לזכר צוללני "דקר" האמיצים שניספו בלב ים.

לאחר הקריאה התפזרו כלם ונטעו עצים.

חזרתי לביתי כסבלכי ההרגשה כי ימים טובים יבואו, ותחקיינו בנו הנבואה:
 " וכתחו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות "

מיכל נ' - כחה ו'

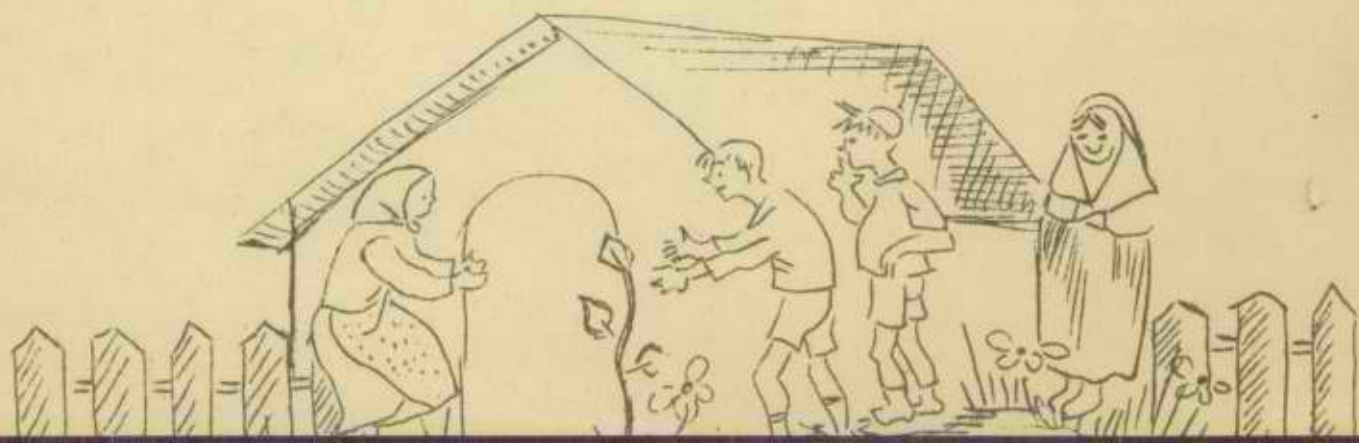
מ"מדת המועדון החקלאי

(1) הטנה, טנה תשכ"ט עמדה לפנינו, חברי המועדון החקלאי מטיפה, אשר התחלנו לבצעה עוד בשנים קודמות - טמירת החי והצומח בתל אפק. לצורך זה גייסנו את תלמידי המועדון החקלאי. את התלמידים חלקנו למטמרות, כל מטמרת תטטר ביום טבת אחר לסרוגין. כל מטמרת חולקת לטנים: חלק אחד יטטר לפנה"צ, וחלק טני - אחה"צ. טאו יטיו הראטונים טל המבצע ועד היום עברו כטנתים. בזמן זה הצלחנו לטכנע את רב המבקרים להמנע מקטיף בתל.

(2) אחר טני טציב לפניו המועדון החקלאי/הוא: בקריתנו קיים קטיטים גלמורים, רבים אשר אף מטגרת "בית הקטיט" אינה מטפקת אותם מבחינה רוחנית. לכן החלטנו לעזור להם מבחינה טנוגעת לנו - החקלאות. התלמידים התחלקו לקבוצות וכל קבוצה אימצה לעצמה קטיט או קטיטה, הם יבקרו בבית כל קטיט, יכינו את גינתו לטחילה, יטחלו טחילים, על הקטיט יהיה לטטר על הגינה ולהטקותה. וכך תחזור הרינה למעונותיהם בראותם טעוד ייטנם ילדים הדואגים להם ומקדיטים להם טטומת לב.

ובטוף הרינו חוזר ומבקט. אטא, המנעו מקטיפה פרחים מוגנים.

רמי ד' - כחה ח"4.

מבצע "חן לבך לעולה"

בית ספרנו נרתם למבצע קליטת עולים. מעל גבי העתונות התריעו לא אחת אזרחים וקוללים על המכסולים הנערמים בראשית דרכו של העולה. למדנו על הצורך בתוספת כוח אדם למדינה, ומענו מפי מורתנו על סדקאון המלווה אדם בהגיעו לספיכה זרה, כטאין מי שיקדם פניו בעצות לטעה ראשונה, ולהיפך, התקוה שמפעם בלב כטנתקלים בסבר פנים יפות, בחיוך של רצון טוב. והרי פגישה באשונה כזו היא היא לתקבל מידת הקלטות והסארותם של העולים בארצנו.

ובכן, כאזרחי המחר החלטנו, טאף אנו ניטא בעול ונגיש את המעס שנוכל לטעור, ונלויחם לבסיס צבאי אי טם בארץ.

מכתב, נחקבל בבית ספרנו.

במכתב כותבת תלמידתנו לטעור, טחיילים רבים, ביניהם זה מקרוב עלו ארצה - רוצים לחתום קבע בצבא אך אינם טולטים די בטפה העברית, בטפה האנגלית, ואף פרקי לימוד טונים דורטים חזרה. לכן נחבקטנו לטלוח ספרי לימוד טאינם נלמדים עוד.

מבצע זה זכה ב"מועצת התלמידים" לרב קולות, טוכס, טהנה אנו חטים כי אנו תורמים במטחו למדינה ולצבא. מי יודע - אולי אותו חייל, טנעזר עתה בספרינו טלנו היה נוטר, אילולא עזרה זו. וכדי טלא תדל-לנה טורות הצבא, פעטה אנו להנחלת הטכלה ולא המעט דמות החייל טלנו.

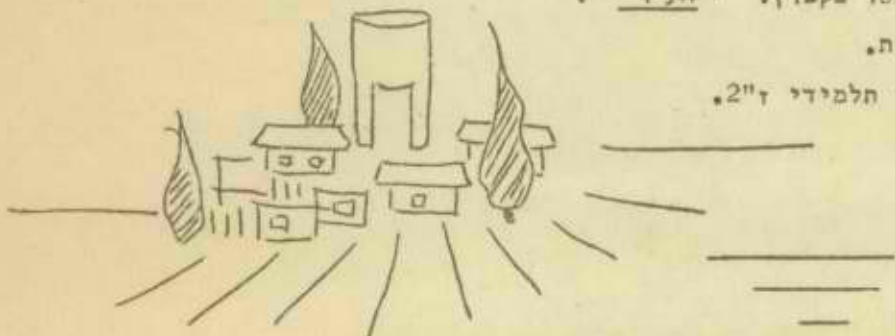

אימוץ ילדי עמק בית שאן על ידי חברת הילדים

כחה ז"2 החקטרה עם תלמידי כחה ז" בקבוץ בית - זרע והזמינה אותם לכוא ולהתארח בבית ספרנו. הילדים ומחנכס יטחו עמנו בימים ה" ו" הטבוע, יתארחו בכחה ז"2 וילמדו אתה, במסגרת הנוטא טחם עוברים עכטו בקבוץ: " העיר " .

נטחדל לקבלם בסבר פנים יפות.

ילדי הקבוץ יתארחו בבתי תלמידי ז"2.

דו"ח של הועדות האזנות

הועדות של חברת הילדים מתכננות אחת לטבועיים ביום טיטי, ועדה קיטוט מתרכזת אחת לטבועיים ביום א".

דו"ח ועד קיטוט: חדט אדר עמד בסימן קיטוט בית ספרנו סביב הנוטא פורים.

עקב מותו הפתאומי של ראש המטלה מר לוי אשכול ז"ל, יחדה הועדה פינה מיוחדת ובה המונות מחיי המנוח ומאמרים המספרים בטבחן של האיט, ועל פעולותיו.

אתגר חצט, שקבלה על עצמה הועדה, הוא המחטת פרק ק"ד כתהילים. הפסוקים הממחשים בציוור יעטרו את קירות בית ספרנו.

דו"ח ועד משק: כדי למנע פגיעה ברכוש הכחה וביה"ס, חייבה הועדה את הכחות להטפע להוראותיה, ואלו הן:

- 1) הדבקת מדבקיות על כל טולחן וכסא.
  - 2) טני תלמידים נבחרים- בן ובת יהיו אחראים לנעילת הכחה לאחר הלמודים או בצאת הכחה לטעור כנוף; טבע, מלאכה וכו' המתקיים בחדר אחר.
- הכחות מלאו דרישות אלו.

(1) From the above facts it can be seen that the amount of the loss is \$100,000.

(2) The amount of the loss is \$100,000.

(3) From the above facts it can be seen that the amount of the loss is \$100,000.

(4) The amount of the loss is \$100,000.

הצעה או לבקר פעולה או ועדה. תיבת דאר זו טרם הוכנה ונמסר, טזו תהא מוכנה בשבוע האחרון של שליש ב'.

דו"ח ועדת בירורים: לפני ועדה זו הובאו עד כה שלושה תלמידים, שנמצאו מזלזלים בתפקידם או בפעולות החברה. האחד בקט לשחררו ממילוי תפקיד הסדרנה בטענה שאינו מטובל למלא תפקיד זה. הסכמנו להחליפו באחר. סדרנית, מזלזלה במילוי תפקיד התנצלה והבטיחה למלאו כראוי, ואכן היא עומדת בהתחייבות זו, על התלמיד, טטרב להטמע ללאות סדרנים הוטל לכתוב חבור על הנושא: "ההפסקה והתיבות" מועד מסירת החבור נקבע ליום ו' 14.3.69.

דו"ח הסדרנים: דו"ר הסדרנים מסר, כי היטיבות של הסדרנים לא התקיימו עד עתה מפאון מחלתה של המורה האחראית, אך ישנה מורה הממלאת את מקומה, ובימים הקרובים תתקיים יטיבת ועד זו טענה החלו ביתר תקיפות לבדוק אחר מילוי תפקידיהם של הסדרנים, כמו כן נתקבלו החלטות אלו:

- (1) יבחרו 14 סדרנים להטטך מילוי תפקידם כסדרנים, אלה יטמרו ליד טערי בית הספר, יטמרו על הסדר והטקט ליד המטעד **וחררו ההנצלה**, ואף יורידו את התלמידים מהטרפסנות למטה, לכל סדרן תנתן תויה בה כתוב שיהא הסדרן בטקום.
- (2) הסדרנים מבקטים מועדי הקטוט, להטאיר בכחה רק טני חברים מהטעדה, באט הם מעונינים לקטט את הכחה בהטסקות.
- (3) כמו כן הוחלט, טיובי ידוח מידי יום על הנעטה בכחה בטענה ההטסקות, למחנכי הכחה, אף על ט טחה לא נכנסים לכחחם באותו יום. אם יט צורך ידוח המורה על הטרות סטורנים.

הרהורים והלומות

על מלחמה ושלוה

נעמי נמרוד - כחה ז"3

חלוה חלמתי

חלוה חלמתי מוזר מאד
 בא טלוה, קרב אין עוד.
 זאב עם כבט יחדיו גרים
 ובני אנוט כיתהו חרבותם לאתים
 לפתע קרה דבר איוה
 התעוררתי פתאום.
 אלי, אלי, מדוע כל זה רק חלוה ?

א. טקעתי בעולם החלומות
בלי שלום, בלי מלחמות
חלמתי, כי נאצר בעל האף
יבוא ויגיד: "הבה, נתקע כף"

ג. אין שלום יטרור בינינו,
לא נרד למקלטים
וילדים טוב לא יבכו בלילה
מפחד תותחים.

ד. ערכים יבואו לאליהם,
כתיירים לישראל,
ואנחנו, כיהודים
נבוא לארץ הערבים.

ה. אבא יחזור מהמלואים
ולא ילך לחיל רגלים
אלא יתבייש להילו, חיל המטפחה
של ילדים, של אמא בלי מלחמה.

ו. בום, בום, חייך, תך
הוי מה קרה
שוב נורתה פצצה?
במהרה פקחתי עיני
ולפני לרסיסים התנפץ אגרסל הפרחים...
כי יתן וחלומי יתגשם!

נאוה פסח - כתה ז' 3.

פתב ליבנו מדאין

חברה סלונית או חנועה נוער - בעד או נכד.

(מדבריהם של הלמידים שהשתתפו בוויכוח באחת מכתות ח')

היו"ר: נפתח את הויכוח בשאלה: מה היא למעשה חברה סלונית?

חברה סלונית היא חנועה בלי מורה, ללא והחייבויות. חברה החושבת רק על ההווה ולא מביטה לסווח ארוך. חברה לא קבועה דבו שמטמנה, ואיך לו מסגרת קבועה. לעומת זאת לחנועה נוער יש מסגרת קבועה.

חלמיד א': אינני מוצא רע בזה, טקודס נלך לפעולה, ואחר למסיבה, מפני שלאחר הפעולה אין מן לעשות ואני חושב שיותר טוב ללכת למסיבה סלונית, מאטר להסתובב ברחובות. אני יכול להביא לדוגמא את הקיבוץ, שהוא הסמל של חנועה טובה. אני בטוח, כי גם עם מחקמות מסיבות. הורי הלכו למען אידיאלים לחנועה, עכטיו ערכה ירד.

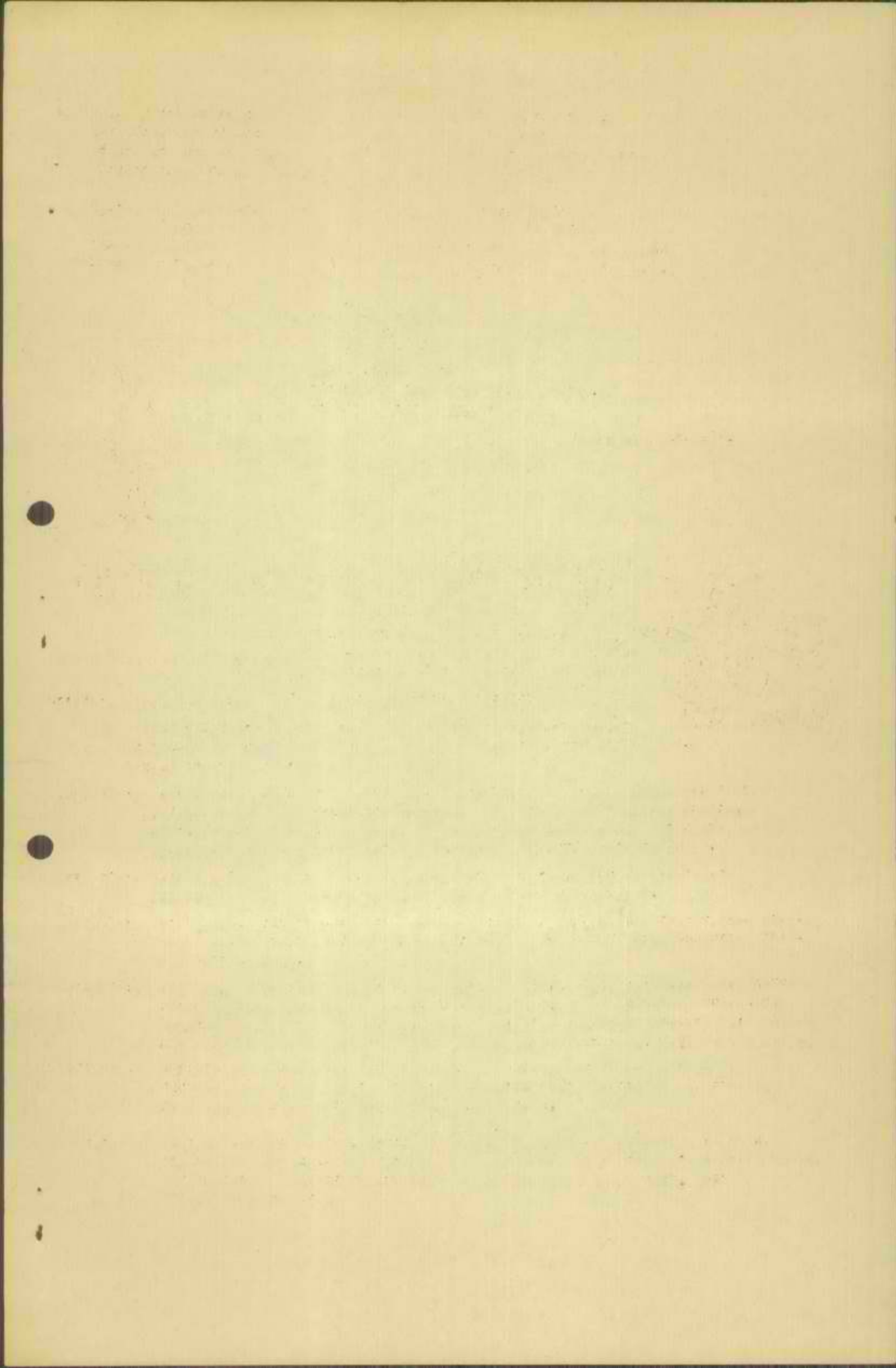
חלמיד ב': אני חושב שערך החנועה יורד, אם אח"כ הולכים למסיבה, פוטטים בזריזות את החולצה הכחולה, לובטים חולצת פטים ומכנסי ג'ינס ורצים למסיבה.

חלמיד ג': לפי דעתי, בחנועה יש הרבה מהחייוב, בעיקר בזמן טבעור הפעולות היו מורכבות מסירה, פעולה עיונית והרבה טיולים. החברה הסלונית אינה מספקת לי הנאה והתפרקות רוחנית, כפי שהחנועה מספקת.

חלמיד ד': לפי דעתי החברה הסלונית והחנועה זינם יכולים לבוא יחד. לפני שנה מצאנו את הטוב והיפה בחנועה, אחר מצאנו בחברה הסלונית את הטוב. אבל במרצת הזמן לחלק נמאס מהחברה הסלונית והט חזרו לחנועה, אך לא יצאו ממסגרת החברה הסלונית, משום שהרוב היו הולכים למסיבות, והט היו בורדים נטאורים לבד ומשתעממים, לכך הלכו עם הזרם.

חלמיד ה': בחנועה אני מוצאת הנאה רבה, אך כשמתחילת הפעולה, ולרוב היא מסתימת מוקדם בערך ב- 8½ עומדים אנו, ולא יודעים מה לעשות, ולכן מוצאים עיסוק בריקודים ובהליכה למסיבות. לפי דעתי, מותר ללכת למסיבות.

חלמיד ו': החנועה והחברה הסלונית משלימים זה את זה. כיום סיטי רוצים למצא פורקן ואנו מוצאים פורקן זה בחנועה ובמסיבות כאו"ז. איך אנו רק רוקדים, כפי שהמורים סבורים, אלא גם מטוחחים בעניני דיומא, ואנו יושבים מה טנרצה, כדי להתפרק, ואני איני מוצא עסיל בזה.

תלמיד ז' : אני לא מוצאת פסול בזה שהתנצעה והחברה הסלוגנית יבואו יחד. למשל אני הולכת בחברת בני 16, ואפילו הולכים לבית ההסתדרות. הכל מאורגן, יש מחקרים ותוכנית, וכמו כן רקודים. את נכנסת לטוב בזכות חברים המבוגרים יותר, לא כל אחד מאתנו יכל לבא לבית ההסתדרות, שנועד לבני תיכון ולא לבני בתי ספר יסודיים, שלהם אין כניסה. התנועה עושה טעות מרה בזה, שהיא מסלקת חוג שלם מהתנועה, החברים מתאכזבים ומוצאים סיפוק רב יותר בחברה הסלוגנית. אני לא מבינה למה המורים מוצאים פסול ברקודים סלוגניים, רקודים סלוגניים הם דומים מאד לרקודי עם. ומה רע בהם?

תלמיד ח' : אני רואה את החברה הסלוגנית כחברה כללית אחת המתחלקת לקבוצות, אנו רקודים בבתי, נכון הדבר, שאין מקום להרבה חברים, יאך כל פעם מזמינים ילדים אחרים, הדבר לא גורם לערבוביה בבתי, מטום שאנו התבגרנו ואנו יודעים להתארגן לבד, אני יודע זאת מנסיוני. גורל הילדים המתפרעים הוא, שהרי אינם מוזמנים שנית למסיבה, לכן כל אחד שומר על עצמו.

תלמיד ט' : לפי דעתי חברה סלוגנית גורמת לפירוק בין התלמידים. החברה הסלוגנית, לא כתנועה, אינה יכולה להכיל את המסגרת המלאה והשלמה של כל החברים. כל אחד הולך לחברה המתאימה לו, יש ילדים המודים, שאינם מוזמנים, והולכים לתנועה, כדי להעמיד את הזמן, התנועה לא חברה הסלוגנית מקבלת כל אחד ללא הפליה.

תלמיד י' : עכשיו נפתח המועדון הסכני, ואת כולם מקבלים. אני חושבת שזה לא נכון, שבמועדון הסכני מקבלים את כולם. למשל בטבאו ילדים יותר מבוגרים, סגרו את הדלת, ורבים אחרים מבני גילנו נטארו מחוץ לדלת. בקשר לאלה, שאמרו שהם מנוודים, ואף אחד לא מזמינם - טאלתי רבים וכולם כאחד ענו לי: אנו לא באים, מטום שהורי לא מסכימים, או מטום שהם לא מוצאים ענין בזה. לא פגשתי אף אחד שביקש ונתקל בהתנגדות. אני חושב, שהילד הרוצה, שיזמינו אותו, מתבייש לבקש זאת וזה טבעי בהחלט. החברה צריכה ללכת לקראת הילד והילד לקראתה. ביום שטי הלכנו כמכ חברה ופגשנו מאלה המכונים "יושבי בית" והם שחקו במחבואים, כל אחד מבלה זמנו, כפי שאוהב, ואם ילדים אלה מוצאים ענין במחק המחבואים, טוב, שיהיה להם לבריאות! אני אישית מכירה שני בנים שאחרי התנועה היו רצים הביתה לטמוע תקליטים קלאסיים.

המורה מסכמת את הויכוח:

אני טומעת אתכם, באומרכם, שלהוריתם לא שכתפ מתי תשובו, ואילו הורים באים אלי בטענה, שהם לא יודעים מה לעשות. הם נלחמים בילד שהם מוקדם יותר, אך לשוא. אני מציעה לעשות פגישה הורים ותלמידים יחדיו ולהעלות את הנושא.

ברכות ואיחולים

שר פרחים ואיחוליו החלמה נשלחו למר גושן - ראש המועצה המקומית.
מר גושן שוכב בבית החולים רמב"ם. ומעל דפי העתון שולחים לו המנהל, מורי ביה"ס
ותלמידיו איחוליו החלמה מהירה.

אנו חובגים את ימי ההולדת שלנו לפי התאריך העברי.

ברכת מערכת "ניבנו" שלוחה לחברים :

כתות ח'

אנו מתנצלים בפני צבי קרוכמל
גונן טבב
איזנטסין חנה
אמנון מעין
דידמן עליזה

טלא בורכו בעתון הקודס.

סדוישר יצחק - א' ניסן.
בר נוי גדעוק - י"א שבט
הרצנטסין מרדכי - כ"ו שבט
דומב מטה - ט"ז אדר
קרני חבית - י"ג אדר
כהן ישראל - ט' אדר
גודס אברהם - א' אדר
מיטורי אבנאל - כ"ט אדר
ברקוביץ יפה
ארצב רחל - כ"ו אדר
אהרונוביץ רון - י"ט אדר.

כתות ו'

לנגר אופיר - ב' אדר.
טינמן איתן - י"ב אדר.

כתות ז'

הרטלג חבית - י' ניסן
גולן עופר - כ"ד אדר
דאובר אילנה - ד' ניסן
אלול טולמית - כ"ט אדר
אלברט צבי - ג' ניסן
איזיק דורה - ג' ניסן
כהן יאיר - ח' ניסן
סטילרמן מטה - כ' אדר

